

24

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 30 listopada 1999 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie organizacji, zadań i wyposażenia ratownictwa górniczego przedsiębiorcy i podmiotu zawodowo trudniącego się ratownictwem górniczym oraz prowadzenia akcji ratowniczych.

Na podstawie art. 78 ust. 1 pkt 3 i 5 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. — Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 27, poz. 96, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 111, poz. 726 i Nr 133, poz. 885 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 lutego 1995 r. w sprawie organizacji, zadań i wyposażenia ratownictwa górniczego przedsiębiorcy i podmiotu zawodowo trudniącego się ratownictwem górniczym oraz prowadzenia akcji ratowniczych (Dz. U. Nr 33, poz. 162) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zadaniem podmiotów, o których mowa w ust. 1, jest niesienie niezwłocznej pomocy w razie zagrożenia życia lub zdrowia pracowników zakładu górniczego oraz innych osób znajdujących się w tym zakładzie, a także w razie zagrożenia bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego, powstałych w szczególności wskutek pożaru, wybuchu gazów lub pyłu węglowego, wyrzutu gazów lub skał, wdarcia się wody do wyrobisk, zawału, tąpnięcia, otwierania wyrobisk izolowanych, penetracji nieczynnych wyrobisk, erupcji otworowej lub awarii energomechanicznej.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do zadań podmiotów, o których mowa w ust. 1, należy także wykonywanie prac profilaktycznych mających na celu zapobieganie bezpośredniemu zagrożeniu bezpieczeństwa pracowników lub ruchu zakładu górniczego oraz bezpieczeństwa powszechnego.”;

2) w § 2:

a) w ust. 1:

- skreśla się wyraz „państwowego”,
- w pkt 1 skreśla się wyraz „kilku”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zorganizowanie współpracy służb ratownictwa oraz powierzenia czynności w zakresie ratownictwa górniczego, o których mowa w ust. 1 i 2, może nastąpić po zasięgnięciu opinii właściwych organizacji związków zawodowych.”;

3) w § 7:

- a) skreśla się wyraz „państwowego”,
- b) w pkt 1 skreśla się wyraz „kilku”;

4) po § 7 dodaje się § 7a w brzmieniu:

„§ 7a. 1. Jednostki ratownictwa koordynują działania podległych im jednostek organizacyjnych i służb ratownictwa.

2. Jednostki ratownictwa mogą w drodze umowy powierzyć wybranej jednostce ratownictwa koordynowanie ich zadań w zakresie ratownictwa górniczego.”;

5) w § 8 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Plan ratownictwa, o którym mowa w ust. 1, podlega zatwierdzeniu, w drodze decyzji, przez właściwy organ nadzoru górniczego po przedstawieniu przez przedsiębiorcę opinii jednostki ratownictwa wskazanej przez ten organ.”;

6) w § 9 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jednostka ratownictwa górniczego wskazana przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego opracowuje wzory dokumentacji, o której mowa w ust. 1.”;

7) w § 13 w ust. 2 wyraz „szczególne” zastępuje się wyrazem „odpowiednie”;

8) w § 15 w ust. 3 skreśla się wyraz „czynnym”;

9) w § 17 w pkt 5 po wyrazach „zakładu górniczego,” dodaje się wyrazy „który powinien udokumentować fakt zapoznania się z tymi wynikami,”;

10) w § 19 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W razie niewywiązywania się ratownika ze swoich obowiązków powinien on zostać na okres do 14 dni zawieszony w wykonywaniu czynności członka drużyny ratowniczej. Jeżeli w tym terminie nie ustąpi przyczyna zawieszenia, kierownik ruchu zakładu górniczego powinien skreślić go ze składu drużyny ratowniczej.”;

11) w § 24:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kopalniana stacja ratownictwa górniczego i służby ratownictwa w zakładzie górniczym powinny być wyposażone w dostosowany do rodzaju zakładu górniczego:

- 1) sprzęt ochrony dróg oddechowych,
- 2) przyrządy pomiarowe i kontrolne,
- 3) sprzęt ratowniczy i pomocniczy,
- 4) sprzęt medyczny,
- 5) sprzęt ochrony osobistej i odzież ochronną.”,

- b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. Szczegółowe wymagania w zakresie wyposażenia w zależności od rodzaju zagrożeń występujących w zakładzie górniczym określa plan ratownictwa, o którym mowa w § 8.”;
- 12) w § 25 w ust. 5 w pkt 4 skreśla się wyraz „państwowego”;
- 13) w § 31 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) ma staż ratowniczy nie krótszy niż 5 lat i wykształcenie co najmniej zawodowe techniczne.”;
- 14) po § 31 dodaje się § 31a — 31d w brzmieniu:
„§ 31a. 1. Właściwy organ nadzoru górniczego powołuje komisję kwalifikacyjną przy jednostce ratownictwa, która organizuje i prowadzi kurs podstawowy dla kandydatów na ratowników górniczych i mechaników sprzętu ratowniczego.
2. Zadaniem komisji kwalifikacyjnej, o której mowa w ust. 1, jest przeprowadzanie egzaminów dla kandydatów.
3. W skład komisji kwalifikacyjnej wchodzi przewodniczący, sekretarz oraz członkowie, którzy powinni posiadać stwierdzone kwalifikacje wymagane na stanowiskach kierownictwa lub wyższego dozoru ruchu zakładu górniczego.
4. Komisja przeprowadza egzamin w zespołach egzaminacyjnych, których skład ustala przewodniczący komisji spośród jej członków.
5. Przewodniczący komisji kwalifikacyjnej powiadamia właściwy organ nadzoru górniczego o terminie i miejscu egzaminu. Przedstawiciel właściwego organu nadzoru górniczego może brać udział w egzaminie na prawach członka komisji.
6. O wyniku egzaminu zespół egzaminacyjny decyduje większością głosów, ustalając go jako «pozytywny» lub «negatywny».
7. Z przebiegu egzaminu należy sporządzić protokół, który podpisują wszyscy członkowie zespołu egzaminacyjnego.
8. W przypadku negatywnego wyniku egzaminu kandydat ma prawo przystąpienia do ponownego egzaminu w czasie nie krótszym niż dwa miesiące i nie dłuższym niż sześć miesięcy od dnia ogłoszenia wyniku egzaminu.
- § 31b. 1. Przewodniczący komisji kwalifikacyjnej przedstawia protokół egzaminacyjny, wraz z dokumentami kandydata, właściwemu organowi nadzoru górniczego.
2. Właściwy organ nadzoru górniczego stwierdza kwalifikacje kandydata, który
- złożył egzamin z wynikiem pozytywnym, wystawiając zaświadczenie o stwierdzeniu kwalifikacji.
- § 31c. Właściwy organ nadzoru górniczego zatwierdza programy kursów podstawowych wymaganych dla stwierdzenia kwalifikacji ratowników górniczych i mechaników sprzętu ratowniczego.
- § 31d. 1. Stwierdzenie kwalifikacji, o których mowa w § 30 i 31, wymaga uiszczenia opłaty egzaminacyjnej w wysokości 5% przeciętnego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w kwartale poprzedzającym miesiąc, w którym kandydat przystępuje do egzaminu, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej «Monitor Polski».
2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, wpłaca się na rachunek bankowy lub gotówką w miejscu wskazanym przez jednostkę ratownictwa górniczego organizującą egzamin.
3. Wpłaty z tytułu opłat egzaminacyjnych są przychodami jednostki, o której mowa w ust. 2.”;
- 15) w § 32:
a) w ust. 1 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:
„3) lekarze-ratownicy górniczy,
4) pozostali członkowie drużyny ratowniczej,”
b) w ust. 3 skreśla się wyraz „państwowego”;
- 16) § 35 otrzymuje brzmienie:
„§ 35. 1. Przedsiębiorca powinien zapewnić ratownikom górniczym i kandydatom na ratowników górniczych przeprowadzanie badań lekarskich w celu stwierdzenia ich przydatności do służby w ratownictwie górniczym.
2. Rodzaje badań, zakres, metodykę i przebieg oraz częstotliwość ich przeprowadzania określają zasady oceny medycznej zdolności do pracy w ratownictwie górniczym, opracowane przez jednostkę ratownictwa wskazaną przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.
3. Dla każdego ratownika górniczego prowadzi się dokumentację lekarską zawierającą wszystkie dane o jego stanie zdrowia wynikające z badań, o których mowa w ust. 1, w tym wyniki badań przeprowadzonych w stacjach ratowniczych, przychodniach medycznych, wpisy o zachorowaniach, leczeniu i uzyskanych zwolnieniach.”;
- 17) § 36 otrzymuje brzmienie:
„§ 36. 1. Ratownikom górniczym należy zapewnić opiekę lekarską obejmującą:

- 1) badania lekarskie przed każdorazowym rozpoczęciem dyżurów w jednostce ratownictwa,
 - 2) pomoc ambulatoryjną w czasie pełnienia dyżurów w jednostce ratownictwa,
 - 3) pomoc lekarską w czasie akcji ratowniczych,
 - 4) sprawdzanie stanu zdrowia bezpośrednio po zakończeniu udziału w akcji ratowniczej.
2. Opiekę lekarską, o której mowa w ust. 1, zapewniają lekarze-ratownicy górniczy.”;
- 18) § 37 otrzymuje brzmienie:
- „§ 37. Organizację pomocy lekarskiej w czasie prowadzenia akcji ratowniczej określa plan ratownictwa, o którym mowa w § 8.”;
- 19) skreśla się § 38—42;
- 20) § 45 otrzymuje brzmienie:
- „§ 45. Projekt budowy (przebudowy) kopalnianej stacji ratownictwa górniczego powinien być zgodny z właściwą Polską Normą.”;
- 21) w § 47:
- a) w ust. 1 po wyrazie „tlenowe” dodaje się wyrazy „lub powietrzne” oraz po wyrazach „właściwy organ” skreśla się wyraz „państwowego”,
 - b) w ust. 2 po wyrazie „tlenowych” dodaje się wyrazy „lub powietrznych”;
- 22) w § 49 skreśla się ust. 3;
- 23) § 52 otrzymuje brzmienie:
- „§ 52. Funkcję zastępowego może pełnić ratownik górniczy posiadający co najmniej 5-letni staż w ratownictwie górniczym.”;
- 24) w § 55:
- a) w ust. 1 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z tym że w dniach pracy powinny być utrzymywane w wyrobiskach co najmniej dwa zastępy.”,
 - b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „w wyrobiskach podziemnych”;
- 25) § 56 otrzymuje brzmienie:
- „§ 56. 1. W uzasadnionych przypadkach w dni wolne od pracy, za zgodą właściwego organu nadzoru górniczego, dla dwóch lub więcej zakładów górniczych mogą być utrzymywane dyżury co najmniej dwóch zastępów ratowniczych oraz dodatkowo mechanika sprzętu ratowniczego i osoby do zoru ruchu będącej ratownikiem górniczym.
2. Zastępy dyżurujące dla dwóch lub więcej zakładów górniczych powinny przebywać w kopalnianej stacji ratownictwa górniczego lub w jej pobliżu i mieć zapewnioną opiekę lekarską.
3. Do dyspozycji zastępów dyżurujących, zabezpieczających dwa lub więcej zakładów górniczych, powinien być utrzymywany przez cały okres dyżuru środek transportu, wraz z kierowcą, przystosowany do przewozu ludzi i sprzętu ratowniczego.
4. Jeżeli w jednym z zakładów górniczych są utrzymywane zastępy, o których mowa w ust. 1, w pozostałych zakładach górniczych należy zatrudniać na każdej zmianie co najmniej jednego ratownika górniczego-przewodnika, znajdującego zakład górniczy, a w szczególności układ wyrobisk.”;
- 26) w § 57 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Rodzaj i miejsce pracy zastępów zatrudnionych w warunkach, o których mowa w ust. 1, określa kierownik działu wentylacji zakładu górniczego, który ustalenia te powinien odnotować w dzienniku kopalnianej stacji ratownictwa górniczego przed podjęciem pracy zastępu dyżurującego.”;
- 27) w § 58:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zastępowy zastępu dyżurującego obowiązany jest powiadomić o miejscu pracy zastępu, zakresie wykonywanych robót i numerze aparatu telefonicznego:

 - 1) kopalnianą stacją ratownictwa górniczego,
 - 2) dyspozytora ruchu zakładu górniczego.

Dane te powinny być odpowiednio udokumentowane przez dyspozytora ruchu zakładu górniczego oraz w kopalnianej stacji ratownictwa górniczego.”,
 - b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Zastępowy zastępu, o którym mowa w ust. 2, obowiązany jest również powiadomić centralę telefoniczną zakładu górniczego o miejscu pracy zastępu i numerze aparatu telefonicznego.”;
- 28) § 60 otrzymuje brzmienie:
- „§ 60. 1. Zastęp dyżurujący powinien być wyposażony w odpowiedni sprzęt określony w planie ratownictwa, o którym mowa w § 8, a w szczególności:
- 1) tlenomierze o pomiarze ciągłym i sygnalizacji zadanego progu zawartości tlenu,
 - 2) przyrządy do ciągłego pomiaru zawartości gazów, a w szczególności CO, CO₂ i CH₄,
 - 3) przyrządy do pomiaru wilgotności i temperatury.

2. Wyposażenie, o którym mowa w ust. 1, powinno być przechowywane jak najbliżej miejsca pracy dyżurującego zastępu ratowniczego.
 3. Jeżeli dyżurujący zastęp ratowniczy jest zatrudniony przez dłuższy czas w tym samym rejonie zakładu górniczego, wyposażenie tego zastępu można pozostawić w wyrobisku podziemnym. Aparaty oddechowe należy jednak wywozić na powierzchnię co najmniej raz na 24 godziny celem przeprowadzenia ich kontroli przez mechanika sprzętu ratowniczego, a pozostały sprzęt ratowniczy należy wywieźć na powierzchnię w okresach zgodnych z instrukcjami kontroli i konserwacji tego sprzętu.
 4. Wyposażenie, o którym mowa w ust. 3, powinno być przekazywane w podziemnych wyrobiskach pomiędzy zastępowymi zastępami kończącymi i podejmującymi pracę.”;
- 29) § 61 otrzymuje brzmienie:
- „§ 61. Plan ratownictwa, o którym mowa w § 8, określa:
- 1) liczbę zastępów dyżurujących, dostosowaną do ilości załogi zatrudnionej w zakładzie górniczym, które należy utrzymywać na poszczególnych zmianach w dniach pracy oraz w dniach wolnych od pracy, przy spełnieniu wymogów określonych w § 55 i 56,
 - 2) organizację dyżurów zastępów ratowniczych, w przypadku utrzymywania ich dla dwóch lub więcej zakładów górniczych.”;
- 30) w rozdziale 2 w nazwie tytułu 6 skreśla się wyrazy „i wyposażenia”;
- 31) § 64 otrzymuje brzmienie:
- „§ 64. W przypadkach innych niż określone w § 62 i 63 oraz § 67 organizacja służby ratownictwa górniczego powinna odpowiadać wymaganiom określonym w planie ratownictwa, o którym mowa w § 8.”;
- 32) w § 65:
- a) w ust. 1 po wyrazach „Kierownikiem kopalnianej” dodaje się wyrazy „lub zakładowej”,
 - b) w ust. 2 wyrazy „§ 32” zastępuje się wyrazami „§ 74 ust. 3 pkt 1”;
- 33) w § 68 w ust. 4 skreśla się wyraz „państwowego”;
- 34) w § 69 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. W skład drużyny ratowniczej jednostki ratownictwa wchodzi także, w charakterze specjalistów, osoby posiadające kwalifikacje w zakresie zwalczania zagrożeń górniczych i prowadzenia akcji ratowniczych. Specjalistów tych wyznacza, za ich zgodą, kierownik jednostki ratownictwa.”;
- 35) w § 72:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. W razie wyjazdu do akcji ratowniczych lub prac profilaktycznych zastępów, o których mowa w ust. 1, jednostka ratownictwa jest zobowiązana do dalszego utrzymania stałej gotowości w celu niezwłocznego przystąpienia do akcji ratowniczej.”,
 - b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Zasady utrzymania stałej gotowości dla jednostek ratownictwa zakładów górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi opracuje kierownik tej jednostki.”;
- 36) w § 74:
- a) w ust. 2 skreśla się wyraz „państwowego”,
 - b) w ust. 3 w pkt 4 po wyrazach „kierowników akcji” dodaje się wyrazy „na dole lub w obiekcie na powierzchni”,
 - c) w ust. 4 w pkt 2 skreśla się wyrazy „oraz dla wiertaczy zmianowych”;
- 37) w § 76:
- a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) ukończyć kurs podstawowy dla lekarzy-ratowników górniczych.”,
 - b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) co 5 lat odbyć kurs okresowy dla lekarzy-ratowników górniczych,”;
- 38) § 79 otrzymuje brzmienie:
- „§ 79. 1. Jednostka ratownictwa powinna być wyposażona w:
- 1) sprzęt ochrony dróg oddechowych,
 - 2) przyrządy pomiarowe i kontrolne,
 - 3) sprzęt ratowniczy, specjalistyczny i pomocniczy,
 - 4) sprzęt medyczny,
 - 5) sprzęt ochrony osobistej i odzież ochronną,
 - 6) wóz bojowy dyżurujących zastępów ratowniczych.
2. Szczegółowe wymagania w zakresie wyposażenia jednostki ratownictwa i wozu bojowego w urzędzenia, sprzęt i materiały oraz osób je obsługujących, w zależności od rodzaju zagrożeń występujących w zakładach górniczych, określa kierownik tej jednostki oraz zatwierdza, w drodze decyzji, właściwy organ nadzoru górniczego.”;
- 39) w § 80 w ust. 4 wyrazy „mechaników górniczych” zastępuje się wyrazami „mechaników sprzętu ratowniczego”;
- 40) w § 81 w ust. 1 w pkt 2 skreśla się wyrazy „w tym co najmniej 1 osoba dozoru”;

- 41) w § 86 w ust. 3 wyrazy „mechaników górniczych” zastępuje się wyrazami „mechaników sprzętu ratowniczego”;
- 42) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:
„Prowadzenie akcji ratowniczych i prac profilaktycznych”;
- 43) § 92 otrzymuje brzmienie:
„§ 92. 1. Akcję ratowniczą prowadzi kierownik ruchu zakładu górniczego, a do czasu jego przybycia — najwyższa funkcyjnie osoba kierownictwa albo dozoru ruchu obecna w zakładzie górniczym.
2. Do czasu objęcia prowadzenia akcji ratowniczej przez najwyższą funkcyjnie osobę kierownictwa albo dozoru ruchu akcję prowadzi dyspozytor ruchu zakładu górniczego.”;
- 44) w § 95 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) niezwłocznie ostrzec osoby zagrożone, podjąć dostępne mu środki w celu usunięcia niebezpieczeństwa oraz zawiadomić o niebezpieczeństwie dyspozytora ruchu zakładu górniczego lub też najbliższą osobę kierownictwa albo dozoru ruchu,”;
- 45) w § 96 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Dyspozytor ruchu w zakładzie górniczym po otrzymaniu wiadomości o zagrożeniu i odnotowaniu jej w książce raportowej powinien:
1) powiadomić o tym niebezpieczeństwie osobę kierownictwa lub dozoru ruchu, przebywającą najbliżej miejsca zagrożenia, z jednoczesnym skierowaniem jej do tego miejsca, w celu zorganizowania akcji zabezpieczenia ludzi i likwidacji zagrożenia,
2) powiadomić o niebezpieczeństwie, wszelkimi dostępnymi środkami, ludzi znajdujących się w wyrobiskach zagrożonych i wskazać im miejsca, do których muszą się wycofać ze strefy zagrożonej, oraz skierować do udziału w akcji ratowniczej zastępy ratownicze dyżurujące w zakładzie górniczym,
3) powiadomić o zagrożeniu kierownika ruchu zakładu górniczego lub jego zastępcę, osobę kierownictwa lub dozoru ruchu odpowiedzialną za pracę w zakładzie górniczym na danej zmianie roboczej, kopalnianą stację ratownictwa górniczego oraz inne osoby i instytucje, zgodnie z ustaleniami planu ratownictwa, o którym mowa w § 8.”;
- 46) po § 98 dodaje się § 98a w brzmieniu:
„§ 98a. 1. Prace profilaktyczne są to prace związane z:
1) likwidacją stanu zagrożenia pożarowego, gdy $10 < V_{CO} \leq 20$ l/min przy $\Delta CO \leq 0,0026$ %,
- 2) wykonywaniem przebić do nieczynnych wyrobisk i zrobów,
3) budową tam izolacyjnych przeciwwybuchowych,
4) uszczelnianiem tam i zrobów, w których może powstać stężenie gazów przekraczające dopuszczalne wartości,
5) dowierceniem poziomów zbiornikowych zawierających płyn złożowy z siarkowodorem przy równoczesnym zagrożeniu erupcją klasy A lub B i siarkowodorem kategorii od I do III,
6) usuwaniem płynu z odwiertu przy przewidywanym występowaniu siarkowodoru,
7) oczyszczaniem odwiertu i testami produkcyjnymi po stwierdzeniu występowania zagrożenia siarkowodorem powyżej dopuszczalnej zawartości w płynie złożowym,
8) opróbowaniem poziomu podejrzanego o nasycenie płynu złożowego siarkowodorem przy pomocy rurowego próbnika złoża,
9) pracami rekonstrukcyjnymi przy zagrożeniu erupcją A, B i siarkowodorem I, II, III,
10) wymianą zagłowiczenia odwiertu lub jego elementów przy istnieniu potencjalnego zagrożenia erupcyjnego i siarkowodorowego.
2. Decyzję o podjęciu prac profilaktycznych i ich zakończeniu podejmuje kierownik ruchu zakładu górniczego.
3. Prace profilaktyczne prowadzi się na tych samych zasadach jak ruch zakładu górniczego w oparciu o dokumentację prac profilaktycznych zatwierdzoną przez kierownika ruchu zakładu górniczego.
4. Dokumentacja, o której mowa w ust. 3, powinna zawierać:
1) określenie miejsc i zakresu prac profilaktycznych,
2) ustalenia dotyczące organizacji i nadzoru nad pracami profilaktycznymi,
3) ustalenia dotyczące środków technicznych niezbędnych do prowadzenia prac profilaktycznych,
4) niezbędne instrukcje.
5. Przebieg prac profilaktycznych należy dokumentować w książce tych prac.”;
- 47) w § 99 w ust. 1 w pkt 8 dodaje się wyrazy „ , a także warunków mikroklimatu — temperatury i wilgotności względnej,”;
- 48) w § 101:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. W pomieszczeniach sztabu akcji powinny być zainstalowane urządzenia umożliwiające

nasłuch rozmów prowadzonych przez kierownika akcji ratowniczej z kierownikiem akcji na dole, kierownikiem bazy lub innymi osobami przebywającymi w bazie ratowniczej lub w strefie zagrożenia.”,

b) w ust. 2 wyraz „przebiegu” zastępuje się wyrazem „prowadzenia”;

49) w § 104 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W sztabie akcji powinni przebywać przedstawiciele jednostki ratownictwa. W zależności od potrzeb kierownik akcji ratowniczej może zaprosić do prac w sztabie akcji:

- 1) przedstawicieli jednostek badawczo-rozwojowych i pracowników naukowych wyższych uczelni,
- 2) innych specjalistów.”;

50) w § 106 w ust. 4 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) organizowania, we współpracy z lekarzem znajdującym się w bazie ratowniczej, przeglądów lekarskich ratowników przed wyjściem z bazy ratowniczej do strefy zagrożenia oraz udzielania niezbędnej pomocy medycznej,”;

51) w § 108 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W podziemnym zakładzie górniczym bazę ratowniczą należy zlokalizować w miejscu położonym jak najbliżej wykonywanych prac, przy czym miejsce to powinno:

- 1) być położone poza strefą zagrożenia, a dodatkowo w polach metanowych oraz w razie możliwości wystąpienia zagrożenia wybuchowego miejsce to powinno być oddzielone od strefy zagrożenia co najmniej dwoma załamaniami wyrobisk,
- 2) znajdować się w ustabilizowanym, opływowym prądzie powietrza,
- 3) zapewniać odpowiednie warunki dla przebywających w niej osób oraz dla prawidłowego składowania środków i urządzeń potrzebnych do prowadzenia prac ratowniczych.”;

52) w § 111 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wyposażenie bazy ratowniczej w podziemnym zakładzie górniczym określa plan ratownictwa, o którym mowa w § 8.”;

53) w § 116 w ust. 2 w pkt 1 skreśla się wyrazy „z jednostki ratownictwa”;

54) w § 117 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W podziemnych zakładach górniczych, w czasie akcji ratowniczych, związanych z ratowaniem zagrożonych lub poszkodowanych ludzi, prowadzonych w trudnych warunkach mikroklimatu oraz w atmosferze niezdanej do oddychania, w bazie ratowniczej powinien przebywać lekarz-ratownik górniczy; lekarz powinien posiadać do dyspozycji środki i sprzęt medyczny, nie-

zbędne do udzielania pomocy poszkodowanym i do określania tych parametrów fizjologicznych ratowników, które są istotne dla oceny stopnia obciążenia organizmów ratowników w związku z warunkami prowadzonej akcji ratowniczej, a także do udzielania pomocy lekarskiej związanej z zagrożeniami, jakie może stwarzać praca ratowników w takich warunkach.”;

55) w § 130:

a) w ust. 4 skreśla się wyraz „umownych” ,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W podziemnych zakładach górniczych należy stosować następujące sygnały akustyczne lub świetlne poprzedzone nadaniem kilku po sobie następujących sygnałów:

1) sygnały bazy:

- 2 sygnały — czy wszystko w porządku,
- 3 sygnały — pomoc idzie,
- 4 sygnały — wracać,

2) sygnały zastępu do bazy:

- 2 sygnały — wszystko w porządku,
- 3 sygnały — żądamy pomocy,
- 4 sygnały — wracamy,

3) sygnały zastępu do odciętej załogi:

- 1 sygnał — rozkręcić rurociąg,
- 3 sygnały — podać liczbę ludzi,
- 2 + 2 sygnały — puszczamy powietrze,

4) sygnały odciętej załogi do zastępu:

- 1 sygnał — rurociąg rozkręcony,
- 2 sygnały — rurociągu nie można rozkręcić,
- 2 + 2 sygnały — brak nam powietrza,
- 3 sygnały — podaję liczbę ludzi, + tyle sygnałów ilu jest ludzi,

5) sygnały nadawane lampą górniczą przy prowadzeniu transportu w czasie akcji ratowniczych:

- stój — zataczanie światłem okręgu,
jedź do mnie — poruszanie światłem w linii poziomej,
jedź ode mnie — poruszanie światłem w linii pionowej,

6) sygnały określające kierunek wycofania załogi w przypadku pożaru:

- szereg krótkich sygnałów + 4 długie — pod prąd powietrza,
szereg krótkich sygnałów + 6 długich — z prądem powietrza.”;

56) w § 133 w ust. 2 skreśla się wyraz „państwowego”;

57) w § 140 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W podziemnym zakładzie górniczym zastęp wyruszający z bazy do miejsca wykonywania

- prac ratowniczych w atmosferze niezdanej do oddychania powinien być wyposażony w:
- 1) tlenowe lub powietrzne aparaty oddechowe robocze,
 - 2) oświetlenie osobiste dla każdego ratownika, zgodnie ze wskazaniem jednostki ratownictwa wyznaczonej przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego,
 - 3) butlę zapasową z tlenem lub powietrzem o ciśnieniu określonym w instrukcji użycia aparatu oraz urządzenie do podawania tlenu lub powietrza pod maskę,
 - 4) przyrządy do wykrywania i pomiaru gazów, ustalone przez kierownika akcji, a w szczególności tlenomierze o pomiarze ciągłym i sygnalizacji zadanego progu zawartości tlenu, przyrządy do ciągłego pomiaru zawartości CO, CO₂ i CH₄ oraz przyrządy do pomiaru wilgotności i temperatury,
 - 5) urządzenie do łączności z bazą ratowniczą, komplet kluczy do posiadanego typu aparatu oddechowego roboczego oraz inny dodatkowy sprzęt według potrzeb, ustalony przez kierownika bazy.”;
- 58) w § 141 w ust. 2:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) ratownicy wychodzą z bazy do miejsca ustalonego przez kierownika akcji z założonymi tlenowymi aparatami oddechowymi roboczymi i przykręconymi do nich maskami, przy otwartym dopływie tlenu. W uzasadnionych przypadkach kierownik akcji może odstąpić od wymogu otwarcia dopływu tlenu w bazie,”
 - b) w pkt 2 wyrazy „otwarcie dopływu tlenu (powietrza)” zastępuje się wyrazami „nakazać w przypadku stosowania aparatów powietrznych otwarcie zaworu dopływu powietrza”,
 - c) skreśla się pkt 3;
- 59) w § 144 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Czas przepracowany z użyciem aparatu w akcjach ratowniczych należy dokumentować przez dokonanie odpowiednich wpisów w karcie ewidencyjnej każdego z ratowników.”;
- 60) w § 147 w pkt 3 skreśla się wyraz „państwowego”;
- 61) w § 150:
- a) w ust. 5 w pkt 2 liczbę „35” zastępuje się liczbą „45”,
 - b) w ust. 5 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) posiada aktualne świadectwo zdrowia ze specjalistycznego ośrodka badań lekarskich w zakresie fizjopatologii nurkowania,”
 - c) w ust. 5 w pkt 5 skreśla się wyrazy „i szkoleniach okresowych”,
 - d) w ust. 6 skreśla się pkt 4;
- 62) w § 151 w ust. 1 w pkt 4 skreśla się wyrazy „i szkoleniach okresowych”;
- 63) w § 152:
- a) w ust. 1 w pkt 5 skreśla się wyrazy „i szkoleniach okresowych”,
 - b) w ust. 2 skreśla się pkt 5;
- 64) w § 153 w ust. 2 skreśla się pkt 5;
- 65) w załączniku nr 1 „Szczegółowe wymagania dotyczące planu ratownictwa oraz sposób jego sporządzenia”:
- a) pkt 2. 2 otrzymuje brzmienie:
„2.2. wykaz osób kierownictwa i dozoru ruchu zakładu górniczego, które należy kolejno powiadamiać o zagrożeniu, przewidzianych do pełnienia funkcji kierowniczych w czasie akcji, osób przewidzianych do zorganizowania określonych prac oraz odpowiedzialnych za utrzymanie w stałej gotowości środków materiałowych i technicznych do prowadzenia tych prac, z wyszczególnieniem obowiązków tych osób w czasie akcji ratowniczej,”
 - b) pkt 2. 6 otrzymuje brzmienie:
„2.6. wykaz sprzętu, urządzeń i materiałów, stanowiących wyposażenie kopalnianej stacji ratownictwa górniczego, przewidzianych do użytku w czasie akcji ratowniczej, ze szczególnym uwzględnieniem jej początkowej fazy, wyposażenie bazy, miejsce ich składowania, sposób transportu oraz wykaz osób odpowiedzialnych za terminowe wyposażenie akcji w sprzęt ratowniczy,”
 - c) pkt 2.8 otrzymuje brzmienie:
„2.8. zasady zapewnienia obsługi medycznej podczas akcji ratowniczej w zakładach górniczych odkrywkowych oraz wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi, a w szczególności:
2.8.1. sposoby organizowania pomocy medycznej podczas akcji w zakładzie odkrywkowym i na wiertni,
2.8.2. dobór właściwych środków pomocy w zależności od rodzajów zagrożeń,”
 - d) po pkt 2. 10 dodaje się pkt 2.11 w brzmieniu:
„2.11. przygotowaną dokumentację prowadzenia akcji ratowniczej, która obejmuje:
1) meldunek o zdarzeniu wypełniony przez dyspozytora ruchu zakładu górniczego,
2) telefonogram zawiadamiający o zdarzeniu właściwy organ nadzoru górniczego,
3) książkę prowadzenia akcji ratowniczej.”;

- e) pkt 3.1.5 otrzymuje brzmienie:
„3.1.5. sposoby zabezpieczenia wyrobisk, w których prowadzone jest powietrze na upad, oraz wentylatorów pomocniczych, jak również sposoby uruchamiania tych zabezpieczeń,”
- f) skreśla się pkt 3.1.6 i 3.1.8,
- g) w pkt 3.2.2 skreśla się ppkt 6 i 9,
- h) pkt 3.2.8 otrzymuje brzmienie:
„3.2.8. schemat rozmieszczenia urządzeń łączności — sygnalizatorów i telefonów oraz czujników metanometrii automatycznej oraz czujników do kontroli innych gazów.”,
- i) pkt 3. 3 otrzymuje brzmienie:
„3.3. Plan akcji przeciwpożarowej powinien również zawierać wytyczne dla osób dozoru w zakresie okresowego pouczenia załogi zatrudnionej pod ziemią o obowiązującej profilaktyce pożarowej i zasadach postępowania w razie powstania pożaru.”,
- j) skreśla się pkt 3.3.1 i 3.3.2,
- k) dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6. W zakładach górniczych odkrywkowych i zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi przepisy dotyczące planu ratownictwa należy stosować odpowiednio.”;
- 66) załącznik nr 2 „Rodzaje dokumentacji z zakresu ratownictwa górniczego” otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia;
- 67) skreśla się załącznik nr 3 „Szczegółowe wyposażenie kopalnianej stacji ratownictwa górniczego, służb ratownictwa w zakładach górniczych i jednostki ratownictwa”;
- 68) w załączniku nr 4 „Zasady szkolenia z zakresu ratownictwa górniczego”:
- a) pkt 2. 1 otrzymuje brzmienie:
„2. 1. Kierownik ruchu zakładu górniczego, jego zastępcy oraz dyspozytorzy ruchu zakładu górniczego są obowiązani co 2 lata uczestniczyć w seminariach o tematyce dotyczącej zwalczania zagrożeń w zakładach górniczych oraz prowadzenia i organizowania akcji ratowniczych, organizowanych przez jednostki ratownictwa górniczego.”,
- b) pkt 2. 3 otrzymuje brzmienie:
„2. 3. W okresie pomiędzy kursami, o których mowa w pkt 2. 2, kierownik akcji ratowniczej na dole lub w obiekcie na powierzchni oraz kierownik bazy ratowniczej powinni uczestniczyć, odpowiednio do rodzaju zakładu górniczego, w równomiernie rozłożonych w czasie ćwiczeniach praktycznych:
- 1) trzech ćwiczeniach — obejmujących tematykę prowadzenia akcji w podziemnych wyrobiskach zakładu górniczego,
 - 2) dwóch ćwiczeniach — obejmujących tematykę likwidacji zagrożeń w zakładach górniczych wydobywających siarkę metodą otworową,
 - 3) jednym ćwiczeniu — obejmującym tematykę likwidacji zagrożeń występujących w zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi.”,
- c) w pkt 2.4 skreśla się wyraz „państwowego”,
- d) w pkt 2.7.1 po ppkt 10 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się ppkt 11 w brzmieniu:
„11) psychologia zachowań ratowników i osób kierujących akcjami.”,
- e) w pkt 3.3.1 po ppkt 7 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się ppkt 8 w brzmieniu:
„8) psychologia zachowań ratowników i osób kierujących akcjami.”,
- f) w pkt 3.4 skreśla się wyraz „państwowego”,
- g) w pkt 3.9 skreśla się wyrazy „przy czym w podziemnych zakładach górniczych liczba ta nie może być mniejsza niż 10 i większa niż 20”,
- h) w pkt 3.10 skreśla się wyrazy „na podstawie ramowego zakresu tematyki określonej w pkt 3. 13”,
- i) pkt 3.13 otrzymuje brzmienie:
„3.13. Tematyka prowadzonych zajęć teoretycznych i praktycznych w trakcie ćwiczeń ratowniczych powinna być dostosowana do rodzaju zakładów górniczych i występujących w nich zagrożeń.”,
- j) skreśla się pkt 3.13.1—3. 23. 3,
- k) skreśla się pkt 4.2,
- l) pkt 4. 5 otrzymuje brzmienie:
„4.5. Tematy ćwiczeń dla zastępów specjalistycznych powinny być dostosowane do rodzaju prac przewidzianych w akcji ratowniczej.”,
- m) skreśla się pkt 4.5.1—4.5.4;
- 69) w załączniku nr 5 „Gospodarowanie pochłaniaczami ochronnymi i tlenowymi aparatami uciezkowymi oraz szkolenie w zakresie ich użytkowania w zakładach górniczych”:
- a) w pkt 3.6 skreśla się wyraz „państwowego”,
- b) w pkt 3.13 skreśla się wyrazy „według wzoru nr 5 określonego w załączniku nr 2, o którym mowa w § 9 ust. 2 rozporządzenia”,
- c) pkt 3.16 otrzymuje brzmienie:
„3.16. Utylizację aparatów tlenowych z masą tlenotwórczą i pochłaniaczy ochronnych na-

- leży przeprowadzać zgodnie z obowiązującymi przepisami.”,
- d) pkt 4.4.1 otrzymuje brzmienie:
- „4.4.1. przeciwiczenie użycia aparatów lub pochłaniaczy ochronnych przez użytkowników w zadymionej komorze ćwiczeń kopalnianej stacji ratownictwa górniczego lub w innym pomieszczeniu przystosowanym do tych celów, z wyjątkiem aparatów i pochłaniaczy treningowych nie przystosowanych do używania w zadyymieniu; szkolenie to należy przeprowadzać w grupach od 5 do 15 osób; miejsce to powinno zapewniać możliwość kontroli i obserwacji zachowania się osób szkolonych,”
- e) pkt 4.5 otrzymuje brzmienie:
- „4.5. Szkolenie pracowników powinno być przeprowadzane co najmniej raz w roku, w odstępach nie przekraczających 12 miesięcy, a w podziemnych zakładach górniczych wydobywających kopaliny palne — w odstępach nie przekraczających 6 miesięcy.”,
- f) dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
- „5. W odkrywkowych zakładach górniczych i zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi przepisy załącznika należy stosować odpowiednio.”;
- 70) w załączniku nr 6 „Szczegółowe zasady prowadzenia akcji ratowniczych w zakładach górniczych”:
- a) pkt 2.2 otrzymuje brzmienie:
- „2.2. Po zlokalizowaniu miejsca pożaru kierownik akcji ratowniczej powinien w szczególności określić strefę zagrożenia pożarowego, liczbę zagrożonych ludzi i podjąć działania zmierzające do ich wycofania ze strefy, uwzględniając zaistniałą sytuację wentylacyjną i zagrożenie pożarowe.”,
- b) skreśla się pkt 2.3 i 2.25,
- c) w pkt 2.27 skreśla się wyrazy „a wszelkie zamierzone zmiany kierunków przepływu i ilości powietrza w wyrobiskach rejonu pożaru należy uzgodnić z kierownikiem akcji pożarowej”,
- d) pkt 2.32 otrzymuje brzmienie:
- „2.32. Jeżeli aktywne gaszenie pożaru nie jest możliwe, należy przystąpić do odizolowania pożaru od czynnych wyrobisk tamami izolacyjnymi o odpowiedniej konstrukcji.”,
- e) skreśla się pkt 2.33,
- f) pkt 2.34 otrzymuje brzmienie:
- „2.34. W polach metanowych oraz w razie występowania mieszaniny gazów wybuchowych należy rejon pożaru izolować przeciwybuchowymi tamami izolacyjnymi.”,
- g) w pkt 2.34.2 po ppkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się ppkt 5 i 6 w brzmieniu:
- „5) tamy ze spoiw szybkowiązujących,
- 6) tamy przeciwybuchowe o innej konstrukcji odpowiednio udokumentowanej i pozytywnie zaopiniowanej przez jednostkę ratownictwa górniczego.”,
- h) po pkt 2.65 dodaje się tytuł w brzmieniu:
- „Szczegółowe zasady wykonywania pomiarów parametrów fizykochemicznych powietrza i gazów pożarowych oraz oznaczania zagrożenia wybuchowego.”,
- i) skreśla się pkt 2.66,
- j) w pkt 2.66.1 wyrazy „kontrolować parametry fizykochemiczne” zastępuje się wyrazami „dokonywać pomiarów parametrów fizykochemicznych”,
- k) pkt 2.66.2 otrzymuje brzmienie:
- „2.66.2. W wyrobiskach podziemnych zakładów górniczych wydobywających kopaliny palne należy utrzymywać odpowiednio wyposażone stanowisko do pomiarów parametrów fizykochemicznych powietrza i gazów pożarowych w czasie akcji przeciwpożarowych.”,
- l) w pkt 2.66.5 ppkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) zestaw analizatorów gazowych umożliwiających szybkie wykonanie analizy chemicznej gazów pożarowych,
- 2) zestaw chromatograficzny umożliwiający wykonanie analizy chemicznej gazów pożarowych,”
- m) skreśla się pkt 2.66.14—2.66.16,
- n) pkt 2.66.18 otrzymuje brzmienie:
- „2.66.18. Ocenę stanu zagrożenia wybuchowego należy przeprowadzać metodą opracowaną przez jednostkę ratownictwa górniczego.”,
- o) skreśla się pkt 2.66.19 i 2.66.20 oraz rysunek 6,
- p) pkt 2.67.2 otrzymuje brzmienie:
- „2.67.2. Stosowanie w zakładach górniczych do profilaktyki przeciwpożarowej urządzeń do wytwarzania, zgazowywania lub przetłaczania gazów inertnych musi się odbywać na podstawie dokumentacji zatwierdzonej przez kierownika ruchu zakładu górniczego.”,
- r) pkt 2.67.3 otrzymuje brzmienie:
- „2.67.3. Jednostka ratownictwa w ramach specjalistycznego pogotowia utrzymuje urządzenie do inertyzacji powietrza ko-

palnianego gazami obojętnymi oraz specjalistów przeszkolonych w zakresie stosowania tych gazów i obsługi urządzeń do ich wytwarzania.”,

s) pkt 2.67.5 otrzymuje brzmienie:

„2.67.5. Do inertyzacji powietrza kopalnianego można stosować urządzenia do wytwarzania azotu oraz niskotlenowych gazów obojętnych.”,

t) skreśla się pkt 2.67.5.1—2.67.9.13 oraz rysunki nr 7—11,

u) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Akcje ratownicze prowadzone w trudnych warunkach mikroklimatu.

Akcje ratownicze prowadzone w trudnych warunkach mikroklimatu należy prowadzić na podstawie wskazań jednostki ratownictwa górniczego wyznaczonej przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.”,

w) pkt 5. 4 otrzymuje brzmienie:

„5.4. Kierownik akcji ratowniczej na dole, przed przystąpieniem do prac ratowniczych bezpośrednio przy powstałym gruzowisku skalnym, ustala miejsce i sposób dodatkowych wzmocnień obudowy, aby uniemożliwić rozprzestrzenianie się zawału.”,

x) w pkt 5.6 wyrazy „poza miejscem działań ratowniczych” zastępuje się wyrazami „w miejscu ustalonym przez kierownika akcji ratowniczej na dole.”,

y) w pkt 6.10 wyraz „zapobiegawczej” zastępuje się wyrazami „prac profilaktycznych”,

z) w tytule „zasady działania zastępów specjalistycznych nurków w czasie akcji ratowniczej i zapobiegawczej” wyraz „zapobiegawczej” zastępuje się wyrazami „prac profilaktycznych”,

ż) w pkt 8:

— tytuł rozdziału otrzymuje brzmienie:

„8. Akcja ratownicza w zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi i w zakładach prowadzących poszukiwanie złóż kopalin.”,

— skreśla się pkt 8.17. 4,

— w pkt 8.24 skreśla się wyrazy „ujęte w planie ratownictwa”,

— skreśla się pkt 8.24.3,

ż) dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9. Akcje ratownicze w przypadku współwystępowania zagrożeń.

9.1. Przez akcję ratowniczą prowadzoną w warunkach współwystępowania zagrożeń należy rozumieć prowadzenie akcji ratowniczej w przypadku wystąpienia równocze-

śnie co najmniej dwóch zagrożeń spośród takich, jak: tąpniowe, zawałowe, pożarowe, metanowe, wyrzutu gazów i skał, przekroczenia dopuszczalnych stężeń gazów w przekrojach wyrobisk, wodne, wybuchu pyłu węglowego, trudnych warunków mikroklimatu, erupcyjne, siarkowodorowe i innych.

9.2. Kierownik akcji ratowniczej powinien dokonać rozeznania, jakie zagrożenia równocześnie występują lub mogą wystąpić i jakie są ich wzajemne oddziaływania, oraz dostosować do tego sposób prowadzenia akcji.

9.3. Podczas prowadzenia akcji ratowniczej, w zależności od rodzaju występujących zagrożeń, należy przestrzegać, opracowanych w niniejszym załączniku, zasad ustalonych dla prowadzenia akcji ratowniczych w przypadku występowania poszczególnych zagrożeń.

9.4. Kierownik akcji ratowniczej decyduje, które ustalenia z poszczególnych zasad i w jakiej kolejności należy stosować, tak aby do minimum ograniczyć zagrożenie.

9.5. W zależności od rodzaju zagrożeń, w czasie prowadzenia akcji ratowniczej, należy zatrudniać zastępy jednostek ratownictwa górniczego wyspecjalizowane w zwalczaniu danego rodzaju zagrożenia.

9.6. W przypadku ratowania ludzi, gdy miejsce lokalizacji bazy ratowniczej ze względów organizacyjnych i technicznych jest oddalone od miejsca prowadzenia akcji, dopuszcza się założenie podbazy.

9.7. Decyzję o założeniu podbazy oraz jej obsadzie i wyposażeniu podejmuje kierownik akcji ratowniczej po konsultacjach ze sztabem akcji.

9.8. Podbaza powinna być zlokalizowana w miejscu z ustabilizowanym prądem powietrza, zapewniającym możliwość wykonywania pomiarów stężenia gazów, zapewniać warunki dla szybkiego wycofania obsady podbazy i posiadać niezawodną łączność z bazą.”

§ 2. Osoby, które przed dniem wejścia w życie rozporządzenia nabyły uprawnienia ratownika górniczego lub mechanika sprzętu ratowniczego, zachowują te uprawnienia w dotychczasowym zakresie.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Załącznik do rozporządzenia Ministra Gospodarki
z dnia 30 listopada 1999 r. (poz. 24)

Załącznik nr 2**RODZAJE DOKUMENTACJI Z ZAKRESU RATOWNICTWA GÓRNICZEGO**

1. Dziennik kopalnianej stacji ratownictwa górniczego.
2. Ewidencja członków drużyny ratowniczej.
3. Ewidencja osób dozoru ruchu nie należących do drużyny ratowniczej.
4. Księga kontroli tlenowych aparatów oddechowych roboczych.
5. Księga kontroli tlenowych aparatów oddechowych uciezkowych i ewakuacyjnych na tlen sprężony.
6. Księga kontroli aparatów nurkowych.
7. Księga kontroli masek do tlenowych aparatów oddechowych.
8. Księga kontroli sprzętu ratowniczego.
9. Ewidencja butli na gazy sprężone.
10. Księga kontroli benzynowych lamp wskaźnikowych.
11. Księga kontroli lamp akumulatorowych.
12. Księga ewidencji i kontroli pochtłaniaczy ochronnych górniczych.
13. Książka pracy przetłaczarki tlenu.
14. Karta ewidencji i kontroli aparatów uciezkowych z masą tlenotwórczą.
15. Karta ewidencji i kontroli aparatów tlenowych uciezkowych.
16. Badania okresowe.
17. Karta wezwania ratownika.
18. Zobowiązanie kandydata na ratownika.
19. Karta ratownika.
20. Karta udziału zastępu ratowniczego w akcji.
21. Księga ewidencji analiz tlenu.
22. Wykaz analiz prób gazowych.
23. Wyniki analiz powietrza kopalnianego.
24. Przebieg analizy.
25. Książka czynności nurkowych.
26. Książka pracy sprężarki.
27. Dziennik zastępów specjalistycznych ratowników górniczych-nurków.
28. Książka sprężen w komorze dekompresyjnej.
29. Karta zdrowia ratownika.
30. Wyciąg z karty choroby ratownika (kandydata na ratownika).
31. Zaświadczenie badania lekarskiego.
32. Wyciąg z karty zdrowia ratownika.
33. Książka prowadzenia akcji przeciwpożarowej.

25**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI**

z dnia 15 grudnia 1999 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu nabywania akcji przez uprawnionych rolników korzystających z usług sztucznego unasienniania zwierząt gospodarskich.

Na podstawie art. 38 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 123, poz. 774 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady i tryb nabywania akcji lub udziałów w jednoosobowych spółkach Skarbu Państwa, zwanych dalej „spółkami”, utworzonych w celu prowadzenia działalności w zakresie sztucznego unasienniania zwierząt gospodarskich przez osoby fizyczne i prawne prowadzące chów i hodowlę zwierząt gospodarskich, które w okre-

sie 5 lat przed wejściem w życie ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 123, poz. 774 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668) korzystały z usług sztucznego unasienniania Centralnej Stacji Hodowli Zwierząt i jej oddziałów.

§ 2. W terminie 14 dni od dnia wpisania do rejestru handlowego spółka wezwie uprawnionych rolników do złożenia pisemnych oświadczeń o zamiarze nabywania akcji lub udziałów, zwanych dalej „oświadczeniami”.